

På grund af deres lempelige karakter må en dispensationshjemmel anses for unødvendig for disse betingelser.

Alders- og helbredsbetingelserne og ventetiden efter § 26 bør ikke gælde for dem, der overgår fra lovens regler for lønarbejdere, jfr. afsnit II, da disse ikke har haft mulighed for at indmelde sig i tide, så længe de på grund af lønarbejderordningen ikke har kunnet eller har haft brug for at tilslutte sig den frivillige ordning. I forhold til betænkningens forslag herom er tilføjet også den gruppe lønarbejdere, der ikke har ret til dagpenge efter lovens afsnit II på grund af, at de hører til en af de i § 49, nr. 1-3, angivne grupper, hvem indtægt under sygdom på anden måde er sikret, idet forholdene er de samme for denne persongruppe. Adgangen til at overgå fra lønarbejderordningen uden alders- og helbredsbetingelser er dog begrænset til dem, der har haft mere end midlertidig beskæftigelse i arbejdsløshedslovens forstand, idet omgæelse bør hindres. Da denne begrænsning foreslås, er det på den anden side nødvendigt at udelukke personer fra indmeldelse på grund af helbred og alder, selv om de, inden de kom ind under lønarbejderordningen, måtte have været afskåret fra at tegne frivillig dagpengeforsikring af en af disse grunde, idet også sådanne personer må have adgang til at fortsætte en én gang begyndt ordning, hvis de ønsker det. I øvrigt forudsættes nærmere nødvendige regler herom fastsat i vedtægterne. Ved overgang fra den frivillige ordning til lønarbejderordningen forudsættes det, at den frivillige forsikring opretholdes, indtil betingelserne for at få dagpenge udbetalt er opfyldt efter lovens afsnit II, jfr. særlig kravet i § 50 om 40 timers beskæftigelse. Behovet for en sådan forsættelse vil være meget kortvarigt eller alene foreligge i de grænsetilfælde, hvor der ikke har været adgang til lønarbejderdagpenge på grund af arbejdsforholdets mere tilfældige karakter, jfr. bemærkningerne til § 50. Desuden henvises til § 29, stk. 2 og § 53, stk. 2.

Der henvises desuden til betænkningen s. 220-222 og til bemærkningerne nedenfor ad § 49.

Til § 26.

Indeholder reglerne om *ventetid*, før ret til udbetaling af dagpenge indtræder, efter at forsikring er tegnet.

Svarer til stk. 1 i forslaget til § 18 C, stk. 1 i betænkningen s. 218, dog med redaktionelle ændringer.

Da de i § 25 foreslåede alders- og helbredsbetingelser er ret lempelige, vil det være naturligt at kræve en vis ventetid, før ret til dagpenge opnås i en fri-

villig forsikring. Ventetiden foreslås sat til 3 måneder, d. v. s. mindre end den ventetid, der i § 5, stk. 3, foreslås for overgang fra bidragydende til nydende medlemsskab (6 måneder), idet der ved sådan overgang slet ingen helbredskrav stilles. På den anden side bør der under hensyn til forhøjelsen af dagpengebeløbene kræves en længere ventetid end den nugældende på 6 uger, jfr. folkeforsikringslovens § 21.

Stk. 2 svarer til det i kommissionens forslag til § 18 A, stk. 3, indeholdte, men reglen er af systematiske grunde flyttet til nærværende paragraf.

Der henvises i øvrigt til betænkningen s. 222-223.

Til § 27.

Indeholder reglerne om *størrelsen* af den dagpengehjælp, medlemmerne kan tegne forsikring for.

Svarer til forslaget til § 18 B i betænkningen s. 218.

Det foreslåede maksimum for dagpengene, 21 kr., svarer til den højeste sats for lønarbejdere, jfr. bemærkningerne til § 51.

Det foreslåede system med ret til at sikre sig dagpenge inden for en vis ramme (5-21 kr.) svarer til princippet i folkeforsikringslovens § 18, stk. 1, nr. 3. Der forudsættes i sygekassernes vedtægter fastsat et passende antal satsar.

Blandt andet af kontrollenssyn er maksimum for dagpenge til husmødre uden selvstændigt erhverv begrænset til 8 kr.

Ifølge folkeforsikringslovens § 18, stk. 1, nr. 3, 5. punktum, kan personer, der oppebærer invalidepension, indtægtsbestemt folkepension eller enkepension, ikke oppebære dagpenge med mere end 1 kr. Dette beløb kan i sygdomstilfælde ubeskåret udbetales til medlemmerne, hvis deres indtægt kun består i pensionen. Det foreliggende lovforslag bygger på den forudsætning, at sygedagpenge kun må udbetales som erstatning for tabt arbejdsfortjeneste eller anden af sygdommen forvoldt indtægtsforringelse, jfr. betænkningen s. 212-213. Da størrelsen af dagpenge i sygdomstilfælde ikke bør bero på et rent formelt forhold, men på, om der faktisk er tale om bortfald af indtægt på grund af sygdommen, findes det rimeligt at ophæve den hidtidige særlige begrænsning til 1 kr. pr. dag for pensionistgrupperne, således at der også for dem kun gælder den sædvanlige begrænsning i forslagets § 27 og § 29, stk. 3 ($\frac{1}{5}$ af den sædvanlige arbejdsindtægt). Der henvises i denne sammenhæng tillige til forslaget til § 32, stk. 6.

Til kommissionens forslag er føjet en reguleringsbestemmelse, som henviser til den i § 59 foreslåede